

Rana

Kamaráti na seba bezradne pozerali. Čo to má znamenať? Aký dôvod mohla mať tá žena, že im klamala?

„Možno bola tá žena duch, ktorý láka do lesa nevinné obete!“ prehovoril Patrik hrobovým hlasom.

„A ty máš možno v hlave červíka, ktorý ti zožral posledné zvyšky mozgu!“ odvrkla Bea a zlostne zagánila na Patrika.

Medzitým sa už celkom zotmel.

„No super,“ vzdychol Patrik. „A ako sa teraz dostaneme von z lesa? Svetlá na našich bicykloch len sliepňajú, nevidíme na cestu.“

Luk pohrdlivo zafučal: „Kamoš, ty mi dnes teda poriadne lezieš na nervy.“

Z pleca si sňal svoju špeciálnu tašku a vytiahol z nej lampu. „Prosím pekne, som dokonale vybavený.“

„A čo keď sa batérie vybijú, kým prídeme na okraj lesa?“ opýtal sa Patrik.

„Táto lampka funguje bez batérií,“ vysvetlil

Luk. „Má dynamo. Otočím toto koliesko a už svieti. Upokojil si sa, zajko bojko?“

Patrik prikývol. V tom momente sa za kamarátmi ozvala rana. Preľaknuto sa obrátili a Luk posvietil do tmy. Okrem mohutných kmeňov stromov neobjavili nič.

„Možno to bol nejaký poľovník!“ predpokládala Bea.

Patrik si zaľukal na čelo. „Čo by tu, prosím ťa, robil uprostred noci?“

Odrazu im čosi ostro zasyčalo nad hlavami. Všetci traja sa pozreli dohora, ale nič nevideli. Koruny stromov tvorili hustú strechu, ktorá zakrývala pohľad na oblohu.

Syčanie silnelo, akoby sa k nim čoraz väčšmi približovalo.

Luk dal kamarátom znamenie, aby ho nasledovali. Po vyšliapanom chodníku išli ešte kúsok ďalej, až sa dostali na čistinku.

Tmavé mraky, ktoré už od popoludnia viseli nad mestom, sa roztrhli a vytvorili obrovský oblok na nočnej oblohe.

Luk si zložil okuliare a čistil si ich pulóvrom.